

Anonimizuota versija

Vertimas

C-303/20 - 1

Byla C-303/20

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2020 m. liepos 8 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Sąd Rejonowy w Opatowie (Lenkija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. rugsėjo 27 d.

Ieškovė:

Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A.

Atsakovė:

KM

<...>

NUTARTIS

Opatovas, 2019 m. rugsėjo 27 d.

Sąd Rejonowy w Opatowie I Wydział Cywilny (Opatuvo apylinkės teismo I civilinių bylų skyrius), kurį sudaro:

<...>

2019 m. rugsėjo 27 d. teismo posėdyje Opatuve nagrinėdamas

bylą pagal *Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A.*,

įsteigtos Liuksemburge, ieškinį

KM

dėl mokėjimo

nutaria:

Pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui Liuksemburge tokį teisinį klausimą:

- I. Ar Lenkijos *Kodeks wykroczeń* (Nusižengimų kodeksas) 138c straipsnio 1 dalyje nustatyta sankcija už nusižengimą – 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinančios Tarybos direktyvą 87/102/EEB 8 straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos įvertinti vartotojo kreditingumą neįvykdymą – yra tinkamai ir pakankamai įgyvendinamas reikalavimas nacionalinėje teisėje nustatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas, jei kredito davėjas pažeidžia 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinančios Tarybos direktyvą 87/102/EEB 23 straipsnyje valstybei narei nustatytą pareigą įvertinti vartotojo kreditingumą?
- II. Sustabdyti bylos nagrinėjimą (*Kodeks postępowania cywilnego* (Civilinio proceso kodeksas) 177 straipsnio 1 dalies 3¹ punktas). (**orig. p. 2**)

2019 m. rugsėjo 27 d. nutarties

MOTYVAI

I. Nacionalinės teisės nuostatos

a) *Ustawa z 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim* (2011 m. gegužės 12 d. Vartojimo kreditų įstatymas) (suvestinė redakcija: Dz. U.2019.1083) 9 straipsnis

1. Prieš sudarydamas vartojimo kredito sutartį kredito davėjas privalo įvertinti vartotojo kreditingumą.
2. Kreditingumas vertinamas remiantis iš vartotojo gauta informacija arba informacija, gauta iš atitinkamų duomenų bazių ar kredito davėjo duomenų rinkmenų.
3. Kredito davėjo reikalavimu vartotojas privalo pateikti dokumentus ir informaciją, reikalingus kreditingumui įvertinti.
4. Jei kredito davėjas yra bankas ar kita įstaiga, pagal įstatymą turinti teisę teikti kreditus, kreditingumas vertinamas pagal *Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe* (1997 m. rugpjūčio 29 d. Bankų įstatymas) 70 straipsnį ir kitus teisės aktus, taikomus šiems subjektams, atsižvelgiant į 1–3 dalių nuostatas.

b) Nusizengimų kodekso 138c straipsnio 1a ir 4 dalys

1a. Ta pati bausmė (bauda) skiriama tam, kas sudarydamas su vartotoju vartojimo kredito sutartį neįvykdė pareigos įvertinti kreditingumą. **(orig. p. 3)**

4. Jei verslininkas yra subjektas, kuris nėra fizinis asmuo, 1–3 dalyse nustatyta atsakomybė tenka įmonės vadovui arba asmeniui, įgaliotam sudaryti sutartis su vartotojais.

c) Nusizengimų kodekso 24 straipsnis

1. Jei įstatyme nenustatyta kitaip, bauda yra nuo 20 iki 5000 PLN.

2. Jei už nusizengimą, kuriuo siekiama turtinės naudos, skiriamas areštas, kartu su šia bausme taip pat skiriama bauda, nebent baudos skyrimas nebūtų tikslingas.

3. Skiriant baudą atsižvelgiama į nusizengimą padariusio asmens pajamas, asmenines ir šeimines aplinkybes, turtinius santykius ir galimybes gauti pajamų.

d) Nusizengimų kodekso 45 straipsnis

1. Už nusizengimą nebegali būti baudžiama, jei nuo jo padarymo praėjo vieni metai; jei tuo laikotarpiu buvo iškelta byla, už nusizengimą nebegali būti baudžiama praėjus 2 metams nuo to laikotarpio pabaigos.

II. Faktinės bylos aplinkybės

2018 m. gegužės 23 d. Varšuvoje įsteigta paskolų davėja *Aasa Polska S.A.* ir atsakovė KM sudarė paskolos (vartojimo kredito) sutartį Nr. 40725167. Nustatyta bendra paskolos suma – 5000,00 PLN, o bendra mokėtina suma – 8626,58 PLN. Bendrą mokėtiną sumą sudarė šie reikalavimai: 5000,00 PLN paskolos suma, 536,58 PLN paskolos palūkanos už visą sutarties galiojimo laikotarpį, 2490,00 PLN sandorio parengimo **(orig. p. 4)** mokestis ir 600 PLN administravimo mokestis. Paskola turėjo būti gražinta 24 dalimis po 408,00 PLN laikotarpiu nuo 2018 m. birželio 22 d. iki 2020 m. gegužės 22 d.

Sudarydama nagrinėjamą sutartį atsakovė turėjo įsipareigojimų pagal 23 paskolos ir kredito sutartis. Bendra pagal šias sutartis mokėtina suma buvo 261 850,00 PLN, o bendra mėnesinių įmokų pagal šiuos įsipareigojimus suma sudarė 8198,00 PLN. 2019 m. birželio 24 d. bendra atsakovės įsipareigojimų suma buvo 163 500,00 PLN.

Nagrinėjamos sutarties sudarymo dieną atsakovės sutuoktinis (AB) turėjo įsipareigojimų pagal 24 paskolos ir kredito sutartis. Bendra pagal šias sutartis mokėtina suma buvo 457 830,00 PLN, o bendra mėnesinių įmokų pagal šiuos įsipareigojimus suma sudarė 9974,35 PLN.

Nagrinėjamos sutarties sudarymo dieną atsakovė dirbo pagal darbo sutartį, jai buvo mokamas 2 300,00 PLN darbo užmokestis (neto). Atsakovės sutuoktinis nedirbo ir negaudavo pajamų dėl ligos.

Nagrinėjama sutartis buvo sudaryta dalyvaujant kredito tarpininkui. Prieš sudarydama sutartį paskolos davėja nepatikrino atsakovės turinės padėties ir jos įsipareigojimų dydžio. Per pokalbį prieš sudarant paskolos sutartį nebuvo užduota jokių klausimų apie atsakovės ar jos sutuoktinio turinę padėtį, visų pirma apie jų pajamas ir įsipareigojimų dydį.

Iš nagrinėjamos paskolos sutarties kylantis reikalavimas buvo perleistas Liuksemburge įsteigtai bendrovei *Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A.*

2019 m. balandžio 4 d. paskolos davėjos teisių perėmėja *Sąd Rejonowy w Opatowie* atsakovei KM pareikštame ieškinyje prašė (**orig. p. 5**) priteisti 7 139,76 PLN ir įstatymuose numatytus delspinigius, skaičiuojamus nuo ieškinio pareiškimo iki atsiskaitymo dienos.

Atsakovė KM atsiliepime į ieškinį prašė atmesti visą ieškinį.

2019 m. birželio 14 d. nutartimi ieškovės įgaliotasis atstovas buvo įpareigotas pateikti informaciją apie priemones, kurių paskolos davėja ėmėsi siekdama įvertinti atsakovės kreditingumą, ir atsiųsti dokumentus, gautus tikrinant atsakovės kreditingumą. Šis įpareigojimas nebuvo įvykdytas – ieškovės įgaliotasis atstovas iki šiol nepateikė jokios informacijos ir neatsiuntė jokių dokumentų.

III. Prejudicinio klausimo pagrindimas

Pagal 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinančios Tarybos direktyvą 87/102/EEB 8 straipsnį valstybės narės užtikrina, kad prieš sudarant kredito sutartį kredito davėjas įvertintų vartotojo kreditingumą atitinkamai atvejais remdamasis iš vartotojo gauta pakankama informacija ir prirėkęs atlikęs patikrinimą atitinkamoje duomenų bazėje. Valstybės narės, kurių teisės aktuose reikalaujama, kad kredito davėjas įvertintų vartotojo kreditingumą atlikęs patikrinimą atitinkamoje duomenų bazėje, gali išlaikyti šį reikalavimą. O pagal direktyvos 23 straipsnį valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų už pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimus, ir imasi visų priemonių, būtinų (**orig. p. 6**) užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Pagal direktyvos 47 konstatuojamąją dalį valstybės narės turi nustatyti taisykles dėl sankcijų, taikytinų pažeidus pagal šią direktyvą priimtas nacionalines nuostatas, ir užtikrinti jų įgyvendinimą. Nors sankcijų nustatymas paliekamas valstybių narių nuožiūrai, numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

Pagal 2011 m. gegužės 12 d. Vartojimo kreditų įstatymo (suvestinė redakcija: Dz. U.2019.1083) 9 straipsnį prieš sudarydamas kredito sutartį kredito davėjas

privalo įvertinti vartotojo kreditingumą (1 dalis). Kreditingumas vertinamas remiantis iš vartotojo gauta informacija arba informacija, gauta iš atitinkamų duomenų bazių ar kredito davėjo duomenų rinkmenų (2 dalis). Kredito davėjo reikalavimu vartotojas privalo pateikti dokumentus ir informaciją, reikalingus vartotojo kreditingumui įvertinti (3 dalis). Jei kredito davėjas yra bankas ar kita įstaiga, pagal įstatymą turinti teisę teikti kreditus, kreditingumas vertinamas pagal 1997 m. rugpjūčio 29 d. Bankų įstatymo 70 straipsnį ir kitus teisės aktus, taikomus šiems subjektams, atsižvelgiant į 1–3 dalių nuostatas (4 dalis).

Lenkijos teisėje sankcija už pareigos patikrinti vartotojo kreditingumą pažeidimą nustatyta Nusizengimų kodekso 138c straipsnio 1a ir 4 dalyse. Pareigos įvertinti vartotojo kreditingumą neįvykdymas yra nusizengimas, už kurį gali būti skiriama nuo 20 iki 5000 PLN dydžio bauda. Šiuo klausimu reikia pridurti, kad ši sankcija už nusizengimą yra vienintelė Lenkijos teisėje nustatyta sankcija už pareigos patikrinti vartotojo kreditingumą neįvykdymą. Šios pareigos neįvykdymas ar netinkamas įvykdymas, atsižvelgiant į Lenkijos teisės doktriną ir Lenkijos teismų jurisprudenciją, nelemia sutarties negaliojimo ir (**orig. p. 7**) nepagrindžia kredito davėjo atsakomybės dėl žalos atlyginimo nei vartotojo, nei laiduotojo ar kitų trečiųjų asmenų, kurie suteikia vartojimo kredito gražinimo garantiją, atžvilgiu. Jei vartotojo kreditingumo įvertinimas yra neigiamas, kredito davėjas taip pat neįpareigojamas atsisakyti suteikti kreditą ar paskolą.¹

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo manymu, Lenkijos teisėje nustatyta sankcija už nusizengimą neatitinka 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinančioje Tarybos direktyvą 87/102/EEB nustatytų reikalavimų.

Ši sankcija yra neveiksminga, nes ja kreditų ir paskolų davėjai, visų pirma veikiantys vadinamųjų įstaigų, kurių veikla panaši į bankų veiklą, ir greitųjų kreditų sektoriuje, neskatinami įvertinti vartotojo kreditingumo. Tai aiškiai rodo pagrindinė byla ir kitos prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nagrinėtos bylos, kurių faktinės aplinkybės yra identiškos. Iš nagrinėjamos bylos ir kelių kitų bylų faktinių aplinkybių analizės vienareikšmiškai matyti, kad paskolos ir kreditai suteikiami labai įsiskolinusiems asmenims, kurie neturi jokių pajamų šaltinių arba gauna mažas pajamas ir kuriems antstoliai yra pradėję vykdomąsias bylas. Kreditų ar paskolų davėjų pateikta informacija apie asmens, prašančio išduoti kreditą ar paskolą, patikrinimą duomenų bazėse paprastai yra neteisinga ir neatspindi realios faktinės padėties. Prašymą priimti prejudicinį

1 Czech Tomasz, *Kredyt konsumencki. Komentarz*, wyd. II, SIP Lex, 2014 m. gegužės 7 d. Varšuvos administracinio teismo sprendimas, VI ACa 945/13, LEX Nr. 1469473; 2014 m. birželio 11 d. Kelcų apygardos teismo sprendimas, II Ca 452/14, LEX Nr. 1511361; 2014 m. lapkričio 6 d. Balstogės administracinio teismo sprendimas, I ACa 452/14, LEX Nr. 1566930, 1996 m. rugsėjo 30 d. Aukščiausiojo Teismo (7) nutartis, III CZP 85/96, OSP 1997, Nr. 7–8, 139 pozicija.

sprendimą teikiantis teismas mano, kad ši byla yra tokios praktikos taikymo pavyzdys, ir šią išvadą pateisina tuo, kad ieškovė iki šiol nepateikė informacijos apie atsakovės kreditingumo vertinimą ir **(orig. p. 8)** informacijos apie atsakovę, gautos iš duomenų bazių, visų pirma Varšuvoje įsteigtos *Biuro Informacji Gospodarczej InfoMonitor SA*, Vroclave įsteigtos *Krajowy Rejestr Długów Biura Informacji Gospodarczej S.A.*, Varšuvoje įsteigtos *Biuro Informacji Kredytowej S.A.*, Varšuvoje įsteigtos *Rejestr Dłużników ERIF Biura Informacji Gospodarczej S.A.* ir *Związek Banków Polskich* (Lenkijos bankų sąjunga) duomenų bazių. Vis dėlto reikia pažymėti, kad iš atsakovės paimtos paskolos informacijos formos turinio matyti, jog prieš sudarydama šią sutartį paskolos davėja pareiškė, kad patikrins atsakovę nurodytose duomenų bazėse, o pastaroji suteikė paskolos davėjai įgaliojimus prašyti *Biura Informacji Kredytowych* (Informacijos apie kreditus biurai, BIK) leisti susipažinti su informacija, kuri yra banko paslaptis. Pačioje sutartyje taip pat nustatyta, kad įgaliojimas atlikti šiuos veiksmus pagal teisės aktus lemia reikalaujamą kliento kreditingumo patikrinimą ir kartu paskolos sutarties sudarymą bei paskolos suteikimą.

Atsižvelgiant į įrodymus, kuriuos prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas surinko šiame procese, visų pirma į informaciją apie atsakovės ir jos sutuoktinio įsipareigojimų skaičių ir dydį, pirmiau nurodyti paskolos davėjos veiksmai negali būti traktuojami kitaip nei nereikšmingi pareiškimai, kurie neturi nieko bendra su pareiga tinkamai patikrinti kliento kreditingumą. Be to, reikia pažymėti, kad vartotojo kreditingumo įvertinimo neatlikimas laikomas veiksniu, kuris pritraukia klientą, ir svarbia kredito ar paskolos davėjo reklamos dalimi. Yra daug reklamų, kuriose aiškiai minimas paskolos arba kredito suteikimas be išankstinio vartotojo kreditingumo vertinimo, o šią praktiką išreiškia tokie žodžiai, kaip „paskola be tikrinimo BIK per 5 minutes“, „paskolos pagal paraišką“ arba net „paskola su antstoliu per 15 minučių“. Reikia pažymėti, kad Lenkijos valdžios institucijos pastebėjo neigiamas tokios praktikos taikymo pasekmes ir nurodė jas **(orig. p. 9)** Vyriausybės įstatymo dėl kai kurių įstatymų siekiant kovoti su lupikavimu pakeitimo projekto aiškinamajame memorandume (Seimo raštas Nr. 3600)². Vis dėlto reikia pridurti, kad pasibaigus VIII Seimo kadencijai, kuri apėmė laikotarpį nuo 2015 iki 2019 m., šio projekto atsisakyta ir prie jo toliau nėra dirbama, o jame numatyti pakeitimai galiausiai nebuvo priimti.

Lenkijos teisėje nustatyta sankcija taip pat neturi atgrasomojo poveikio – tai įrodo ūkinės veiklos, susijusios su paskolų ir kreditų teikimu, reklamavimas pateikiant informaciją apie potencialaus kliento kreditingumo vertinimo pareigos nepaisymą. Be to, reikia pridurti, kad vartotojo kreditingumo vertinimo neatlikimas arba netinkamas kreditingumo vertinimas yra reali praktika, kurios pasekmės yra paskolų ir kreditų suteikimas įsiskolinusiems asmenims ir asmenims, kurie negarantuoja jų grąžinimo. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nuomone, tokios praktikos taikymas neleidžia įgyvendinti vieno iš direktyvos tikslų, nustatytų jos 26 konstatuojamojoje dalyje, t. y. skatinti atsakingą

2 <http://www.sejnn.gov.pl/sejm8.nsf/druk.xsp?nr=3600>.

praktiką visais kredito santykių etapais ir atgrasyti kreditų davėjus nuo neatsakingo paskolų arba kreditų suteikimo iš anksto neįvertinus kreditingumo. Tokios praktikos toleravimas taip pat yra valstybės narės pareigos vykdyti pakankamą priežiūrą, kad būtų išvengta tokio elgesio, ir nustatyti reikalingas priemones, skirtas nubausti kreditų davėjus už tokį elgesį, pažeidimas.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo teigimu, atgrasomojo poveikio nebuvimą lemia per didelis sankcijos, nustatytos už pareigos patikrinti vartotojo kreditingumą pažeidimą, švelnumas. Šios pareigos pažeidimas yra nusižengimas, už kurį skiriama tik bauda nuo 20 iki 5000 PLN. Paprastai už nusižengimą nebegali būti baudžiama praėjus vieniems metams nuo nusižengimo padarymo, o (**orig. p. 10**) šiuo laikotarpiu iškėlus bylą už nusižengimą nebegali būti baudžiama praėjus 2 metams nuo šio laikotarpio pabaigos. Už nusižengimą atsako tik fizinis asmuo, tokia atsakomybė netaikoma juridiniams asmenims ar juridinio asmens statuso neturintiems organizaciniams vienetams. Tai svarbu, nes daug subjektų, teikiančių paskolas ir kreditus Lenkijos rinkoje, veikia kaip juridiniai asmenys. Sankcija už nusižengimą netaikoma kredito arba paskolos davėjui kaip juridiniam asmeniui ar organizaciniam vienetui, ji taikoma tik fiziniam asmeniui, kuris pats veikia kaip kredito ar paskolos davėjas, arba įmonės ar asmens, turinčio teisę sudaryti sutartis su vartotojais, vadovui. Faktiškai kredito arba paskolos davėjas, kuris yra juridinis asmuo, neprisiima jokios atsakomybės už pareigos prieš sudarant sutartį patikrinti vartotojo kreditingumą neįvykdymą. Šios pareigos neįvykdymas neturi jokios įtakos sudarytos sutarties galiojimui ir neatima iš kredito davėjo naudos, kylančios iš šios sutarties, visų pirma teisės į palūkanas arba komisinius. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, jog nuolatinis pareigos įvertinti vartotojo kreditingumą nepaisymas rodo, kad Lenkijos teisėje nustatytos sankcijos neturi atgrasomojo poveikio ir neatgraso kreditų ar paskolų davėjų nuo neatsakingo paskolų ir kreditų teikimo. Paskolos arba kredito davėjas, kuris suteikė kreditą arba paskolą pažeisdamas pareigą įvertinti vartotojo kreditingumą, nepraranda jokios naudos, kylančios iš sudarytos paskolos ar kredito sutarties. Sankcija už nusižengimą taikoma tik fiziniam asmeniui ir nedaro tiesioginės ar netiesioginės įtakos kredito ar paskolos davėjui.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo vertinimu, sankcija už nusižengimą taip pat nepasižymi proporcingumu pareigos įvertinti vartotojo kreditingumą pažeidimo sunkumui. Šiuo klausimu (**orig. p. 11**) pabrėžtina, kad kredito davėjo pareiga prieš sudarant sutartį patikrinti kredito gavėjo kreditingumą siekiama apsaugoti vartotojus nuo pernelyg didelio įsiskolinimo ir nemokumo rizikos ir tai padeda siekti Direktyvos 2008/48 tikslo – vartojimo kreditų srityje nustatyti visišką ir privalomą suderinimą keliose pagrindinėse srityse, laikomą būtinu siekiant visiems Sąjungos vartotojams užtikrinti aukštą ir vienodą jų interesų apsaugos lygį ir palengvinti tinkamai veikiančios vartojimo kreditų vidaus rinkos vystymąsi. Pareiga įvertinti vartotojo kreditingumą siekiama

užtikrinti veiksmingą vartotojų apsaugą nuo neatsakingo kreditų, viršijančių jų finansines galimybes ir galinčių lemti jų nemokumą, suteikimo³.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nuomone, pareiga įvertinti vartotojo kreditingumą yra labai svarbi siekiant direktyvos tikslų ir negali būti laikoma nereikšminga ar net nenaudinga našta. Be to, veiksmai, susiję su kreditų ar paskolų davėjų atliekamu vartotojo kreditingumo vertinimu, negali būti fiktyvūs; jie turi būti realūs ir tinkami, kad būtų įvykdyta ši pareiga. Tinkamos sankcijos už pareigos įvertinti vartotojo kreditingumą pažeidimą nebuvimas sudaro palankias sąlygas nekontroliuojamam įsiskolinimui ir lemia patekimą į skolų spiralę. Taip yra ir atsakovės atveju, nes jos skolos suma didelė, o prie tokio įsiskolinimo didžiąja dalimi prisidėjo kredito davėjo pareigos patikrinti vartotojo kreditingumą nevykdymas. Kadangi nėra tinkamos sankcijos, taip pat nėra galimybės priversti kreditų davėjus pakeisti savo praktiką taip, kad būtų griežtai laikomasi pareigų, tenkančių jiems pagal Direktyvą 2008/48 ir įstatymą (**orig. p. 12**), kuriuo ji perkeliama į valstybių narių nacionalinę teisę. O tai neigiamai veikia vieno iš direktyvos tikslų – užtikrinti veiksmingą vartotojų apsaugą nuo neatsakingo kreditų, viršijančių jų finansinį pajėgumą ir galinčių lemti jų nemokumą, teikimo – įgyvendinimą.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad kreipimasis prašant atsakyti į teikiamą prejudicinį klausimą yra būtinas siekiant išsklaidyti pirmiau išdėstytas abejones ir priimti teisingą sprendimą nagrinėjamoje byloje. Atsakymo į šį klausimą turinys bus tiesiogiai reikšmingas vertinant pareigos įvertinti vartotojo kreditingumą neįvykdymo pasekmes, be to, taps atskaitos tašku tiek šioje byloje, tiek kitose bylose, kurių faktinės ir teisinės aplinkybės yra tokios pačios ar panašios. Atsakymas būtinas dėl to, kad Teisingumo Teismas tiesiogiai nėra išreiškęs savo nuomonės dėl prejudiciniame klausime nurodytų dalykų ir pirma aprašytos praktikos nepaisyti pareigos įvertinti vartotojo kreditingumą, o ši situacija, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo vertinimu, daro neigiamą poveikį direktyvos tikslų įgyvendinimui ir esminiai kenkia Bendrijos teisės aktų veiksmingumui.

Tokiomis aplinkybėmis atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, teismas nusprendė taip, kaip nurodyta nutarties rezoliucinės dalies I punkte.

<...> (**orig. p. 13**) (bylos sustabdymas)

<...> (nacionalinė procedūra)

3 2014 m. kovo 27 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-565/12.